

12e Zondag door het Jaar C

Er is nu geen sprake meer van Jood of heiden, slaaf of vrije, man of vrouw; allen te samen vormt gij één persoon in Christus Jezus. (Gal 3,28)

Van leven naar eucharistie

Nooit kennen wij iemand volledig. Wij moeten hem voortdurend en steeds weer opnieuw benaderen om binnen te dringen in het intiemste van zijn wezen. Een kind meent dat het zijn ouders kent. Maar wat een verschil tussen de naïeve beginkennis van zijn eerste levensjaren, en de kennis van later. Wanneer een mens zelf kinderen heeft kent hij zijn ouders op een rijpe en beproefde manier. Iedere kennis tussen personen streeft naar deze rijpheid. Daardoor verdiept zich de liefde langzaam en groeien de banden naar een grotere intimiteit.

Eerste lezing

Zacharia 12,10-11

Zo spreekt de Heer: In die dagen zal Ik over het huis van David een geest van welwillendheid en gebed uitstorten, zodat zij zullen opzien naar Hem die zij doorstoken hebben; zij zullen over Hem treuren als over een enig kind, als over een eerstgeborene om Hem schreien. Op die dag zal het rouwbetoon in Jeruzalem even groot zijn als dat over Hadad-Rimmon in de vlakte van Megriddo.

Tweede lezing

Galaten 3,26-29

Broeders en zusters, gij zijt allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. De doop heeft u allen met Christus verenigd, gij hebt Hem aangetrokken als een kleed. Er is nu geen sprake meer van Jood

of heiden, slaaf of vrije, man of vrouw; allen te samen vormt gij één persoon in Christus Jezus. Maar als gij bij Christus hoort, dan zijt ge ook Abrahams 'nageslacht', en dus erfgenamen krachtens de belofte.

Evangelie

Lucas 9,18-24

Toen Jezus eens alleen aan het bidden was en zijn leerlingen bij Hem kwamen stelde Hij hun de vraag: "Wie zeggen de mensen, dat Ik ben?" Zij antwoordden: "Johannes de Doper, anderen zeggen: Elia, en weer anderen: een van de oude profeten is opgestaan." Hierop zeide Hij tot hen: "Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?" Nu antwoordde Petrus: "De Gezalfde van God." Maar Hij verbood hun nadrukkelijk dit aan iemand te zeggen. "De Mensenzoon, – zo sprak Hij – moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht zal Hij op de derde dag verrijzen." Maar tot allen sprak Hij: "Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en door elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil, zal het redden."

Van eucharistie naar leven

De hoogste vorm van kennis is het geloof. Ook deze kennis ontwikkelt en ontplooit zich in de loop van het leven. Door inspanning en twijfel heen wordt het een rijpe kennis, die gericht is op liefde en op eenheid van gedachten en bestemming. Dit geloof in Christus en deze deelname aan zijn kruis veranderen op mysterieuze wijze gans het bestaan zowel van de gelovigen als van de christelijke gemeenschappen. Een nieuw licht verlicht hun leven, een nieuwe warmte bezielt hun hart. Naar het voorbeeld van hun Meester worden zij op hun beurt een vraag voor de wereld. Deze vraagt zich in verwondering af waar de christenen geleerd hebben zo in liefde te leven en in vreugde te lijden.